

lyttervalg til radiorådet, og i det foreliggende lovforslags § 4 foreslås udpegelsen af lytternes og fjernseernes repræsentanter i radiorådet henlagt til folketinget. Antallet af lytter- og fjernseerrepræsentanter i radiorådet foreslås forøget til 10 under samtidig bortfald af pressens repræsentanter. Lytter- og fjernseerorganisationernes indflydelse på udpegelsen af repræsentanterne foreslås bevaret gennem en ret for disse organisationer til over for folketinget at fremkomme med indstilling til valg af de 10 rådsmedlemmer.

Efter forslaget indgår fjernsynet som et normalt led i radiofoniens virksomhed, underlagt dennes almindelige styrelsesorganer og med adgang for organisationer af fjernseere til at øve samme indflydelse som lytterorganisationerne.

Det foreliggende lovforslag rummer i øvrigt forslag om ændring af programudvalgets sammensætning (§ 6) og om ændring af institutionens navn fra „statsradiofonien“ til „Danmarks Radio“ (§ 1).

Den i den gældende lovs § 10 indeholdte ekspropriationsbemyndigelse er ikke medtaget i nærværende forslag, idet den fornødne hjemmel til foretagelse af ekspropriationer af arealer m. v. til radio- og fjernsynsstationer kan tilvejebringes på de årlige ekspropriationslove på tilsvarende måde som for andre under ministeriet for offentlige arbejder henhørende anlægsvirksomheder, jfr. senest lov nr. 306 af 21. december 1957, hvor der i § 3 er hjemmel til i finansåret 1958-59 at foretage ekspropriation af arealer m. v. bl. a. med henblik på tilvejebringelse af nye eller udvidelse af bestående radiotelekommunikationsanlæg, hvorunder hører også radiospredningsanlæg.

Forslaget indeholder endelig forskellige ændringer af mere formel karakter.

Til de enkelte bestemmelser knyttes i øvrigt følgende bemærkninger:

Til § 1.

Denne bestemmelse er ny. I den gældende lovgivning savnes en definition af institutionen som sådan og en fastlæggelse af dens opgaver. „Statsradiofonien“ foreslås ændret til „Danmarks Radio“, en betegnelse, der i mangfoldige år har været anvendt ved annonceringen af radiofoniens programmer og vil være af praktisk værdi i forhold til udlandet, hvor det er sædvanligt, at en nationalitetsbetegnelse er optaget i navnet på radioinstitutionerne (f. eks. Sveriges Radio, Norsk Rikskringkasting, British Broadcasting Corporation, B.B.C. og Radiodiffusion Télévision Française, R.T.F.).

Formuleringen er i overensstemmelse med det allerede i telekommunikationsloven af 12. april

1949 § 1, stk. 2 anførte. „Radiospredning“ som fællesbetegnelse for lydradio og fjernsyn er ligeledes i overensstemmelse med den internationale telekommunikationskonvention (vedtaget i Buenos Aires i 1952), der definerer radiospredningstjeneste som radiotjeneste, der foretager udsendelser bestemt til at modtages direkte af offentligheden i almindelighed. Denne tjeneste kan omfatte lyd-, fjernsyns- eller faksimileudsendelser eller andre arter af udsendelser.

Man finder, at Danmarks Radio fortsat bør have eneret på radiospredning i Danmark, og at dette bør fastslås udtrykkeligt i loven.

Til § 2.

Denne bestemmelse svarer til den gældende radiospredningslovs § 1, blot er „statens radiospredning (statsradiofonien)“ ændret til „Danmarks Radio“ og fjernsynsstationer udtrykkeligt nævnt sammen men radiofonistationer.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til den nuværende lovs § 2, og i formuleringen er af reelle ændringer kun medtaget fastsættelsen af fjernsynslicensen.

Virksomheden baseres som hidtil på licensafgifter, og en hel eller delvis dækning af udgifterne gennem reklameindtægter vil således fortsat være udelukket.

Under opbygning af fjernsynsvirksomheden har denne i det omfang, der ikke har været dækning for udgifterne gennem fjernsynslicensen, været finansieret ved udlån fra radiospredningsfondens radiolicensmidler; disse udlån er forudsat tilbagebetalt, efterhånden som fjernsynets licensindtægt tillader det.

Efter den i lovforslaget benyttede terminologi vil radiospredningsfonden fremtidig blive en fællesfond for radio- og fjernsynslicenser, således at der skabes formel mulighed for gennemførelse af en enhedsøkonomi for den samlede virksomhed.

Hermed udelukkes imidlertid ikke muligheden for, så længe det skønnes påkrævet, at opretholde de forudsætninger, der i økonomisk henseende har været opstillet ved fjernsynsvirksomhedens påbegyndelse. De i forslaget § 5 indeholdte bestemmelser rummer den for ministeren i denne henseende fornødne beføjelse.

Til § 4.

Her fastsættes reglerne for radiorådets sammensætning. Det grundlæggende princip om et folkevalgt radioråd er bibeholdt og yderligere udbygget gennem en forøgelse af repræsentationen for lyttere og fjernseere fra 6 til 10.